

Sjukhus

Kent

Dom tog mig till en plats där inget växte
Till en plats där bara skuggorna i dammet hade tid
Dom tog mig till en sal, ett solblekt sjukhus
Där alla där var så tunga att dom inte krävde
Dom ledde mig förbi rader av storkta sängar
Där våra steg ska eka länge efter att vi alla gått ur tiden
Dom skriker ditt namn just när regnet tröffar
fäst i instren
Och en ond vind skakar träden, tamburin shakers av döda löv
Och dom tog mig till en smutsig strand
Där vålnader av surfare som drucknat samlade PET-flaskor
fäst i pant
På en grusväg mellan färdigt döds onskans blommor
tillsammans växer
Och förvandla evig skog till skvallerpress
Och dom pekar mot en fond, giftgula moln
Oranga lampor, tysta silos, jetplans ångspår, bengräst
Dom viskar i mitt öra
"Ser du framtiden, ser du hur inget växer, inget lever men ingen dödar?"
När man äntligen kan se alla
mekanismerna där bakom
Så blir man aldrig rädd mer
När man äntligen kan se alla kejsare stå nakna
Så växer allt igen
Allt växer om igen
Jag vaknar i en sal, på ett skuggigt sjukhus
står en kvinna
vid min säng som blekt sina tänder
en grad för härt
Hon smeker min kind varligt med en hand
konstgjord som dockors
Rynkfri, ringlöss, målad, tung och febervarm
Och vi lurar ditt porslin, små ilskna utslag
är en släng av
allergi främst mot min samtid och min tro
Jag skriver ditt namn tveksamt på ett vykort, liksom testar
Vem du var, det har jag glömt för
längesen
När man äntligen kan se vem som drar i alla trådar
Så blir man aldrig rädd mer
När man äntligen kan se alla kejsare stå nakna
Så växer allt igen
Allt växer om igen
Jag går ensam in i ljuset
Jag går ensam in i ljuset
Jag går ensam in i ljuset

Songwriters

Berg, Joakim / Sköld, Martin / Sirviö, Sami / Mustonen, Markus
Published by
Lyrics © Sony/ATV Music Publishing LLC, Universal Music Publishing Group

Lyrics provided by

<https://damnlyrics.com/>